

Alt er en åbning

Af samme forfatter:

Verden i et øje
Digte, 1981

Sorgrejser
Digte, 1982

Dans under galgen
Digte, 1983

Bæsterne
Noveller, 1986

Nær afstanden
Digte, 1988

Jonas og konkylien
Børnebog, 1994
illustreret af Mads Stage

Forvandlingshavet
Digte, 1995

Jonas og himmelteltet
Børnebog, 1998
illustreret af Mads Stage

Jens Fink-Jensen
Alt er en åbning

Digte

Net-Bog-Klubben

Alt er en åbning

© Jens Fink-Jensen 2002

Forsidefoto: Jens Fink-Jensen, Kreta, 1993

Bagsidefoto: Henrik Clifford, 2002

Tilrettelæggelse: Henrik Spang-Hanssen

Bogen er sat med Garamond

og produceret hos Saloprint a/s digital division

1. udgave 2002

ISBN 87-90733-75-4

INDHOLD

I

Hvor drømmene gemmes

Hvor drømmene gemmes	11
Se, den lille dreng leger	12
Far	13
Vinterhave	14
Månen over Mogán	15
Aftenens mennesker	16
Mod vinteren	17
Trafik	18
Ingen kan tvinge mig	19

II

Min datter

Min datter	23
Den lille pige	24
Uret i telefonen	25
Fuldmåne	27
Fiskerne	28
Flaskepost	30
Far, er dette en drøm	32
Englebarn	33
Gennem alle ørkner	34
Jeg ser dig	35

III

Mellem til og fra

Mellem til og fra	39
Tilgivelsens vinger	40
Drømmen	41
Hvor intet er	42
Når de andre sejler ud	43

Take-off	44
En vej	45
Smilet	46
Ørkentid	47
Fem gange fem	48
Al den kærlighed digtet møder	50

IV

Tidens mening

Tidens mening	53
Rumtom	54
Når du ser stenen	56
Styrtets mulighed	57
Alt er en åbning	58
Tomhedens strand	59
Venter på svar	60
Endnu et digt om tomhed	61

V

Det smukkeste billede

Det smukkeste billede	65
Den smukkeste salme	66
Se ind i mig	67
En mulighed	68
Hænder i en kirke	69
Søgende hjerte	70
Du er den have	71
Som støv på en frakke	72
Jeg prøver at skrive	73
Fem år af mit liv	74

VI

De sidste elskende

De sidste elskende	77
Det sidste menneske	78
Louisiana blues	79

Flyvebåd 80
Væk 81
Til jeg tør slippe sorgen 82
Blomstrende kastanjer 83

VII

Lykkens have

Lykkens have 87
Jeg ser bjerget 89
Lykkelig dag 90
Jeg trækker vejret 91
Blodets musik 92
Hver dag 93
Et blad 94
Julivejr i september 96
Biosfære 97

Digtindeks 1981-1995 99

I

Hvor drømmene gemmes

Hvor drømmene gemmes

Havet har samme farve som himlen
Det hvide skib flyver
På eventyrets knivsæg
Mellem himmel og hav

Forsvinder mod bjerget
Ud af syne men ind i sjælen
Ind i det blå bjerg
Hvor drømmene gemmes

På grænsen mellem billede
Og håndgribelighed
Forsvinder det
Og vil altid være der.

Se, den lille dreng leger

Se, den lille dreng leger
De små grønne kampvogne ruller frem
Under hans uskyldige hænder
Lydene fra hans mund
Er sproget i fantasiens uendelige land

Se, hans hænder er sorte skyer
Hans leg er en udfordring af døden
Han drømmer og undres
Gennemspiller alt det
Han ved aldrig må ske

Se, fra hans hænder falder regnen
De små grønne kampvogne standser
Snart skal han i seng
Og drømme om engle
Om krige der ikke kan gøres om.

Far

Så forsvandt du
I afmagtens tåger

Din søn trak sig ind
I fortsættelsens vildnis

To små drenge
I fantasiens krat

Måske mødes de
I en lysning af tilgivelse

Måske finder de hver
Deres vej mod forklaringen

Men der er ingen vej tilbage
Over billedernes mure af smerte

Der er kun videre, fremad
Mod stedet hvor fortiden klinger af

Hvor nu'et fylder alt og
Tilgivelsen er en ubevidst handling.

Vinterhave

Hjælp mig med at pleje disse blomster
For jeg magtede kun at så dem
Mens jeg tænkte på dine øjne

Når jeg ser op på himlen
Er der kun grene
Som brænder op i fuldmånen

Mens kometen står stille
Mellem de åbne hænder
Og spejler sig i mine øjne.

Månen over Mogán

Månen står i zenit over Mogán
Præsten holder Jesusbarnet
Frem for menigheden
Mens klokkerne kimer julen ind

Sjælene synger, tomheden runger
Jeg ser de forgyldte engle
Den ligblege Maria i sort
En fremvist og hengemt Madonna

Vi mødes i de oplyste gader
Drages af diskotekernes rytmer
Mens orkestret trutter færdigt
I kirken som tilgiver alt.

Aftenens mennesker

Dér står de, aftenens mennesker
Prøver at aflæse solens bane
Og ønsker den aldrig går ned

Venter med at sætte sig til de tror
De ved hvor lyset rammer sidst

Dér står de, drøftende, drømmende
Og vågner først når skyggerne
Smelter sammen.

Mod vinteren

De går i efterårstøj på stranden
Jager sommeren væk
Elsker at sige
Det var den sommer
Og glæder sig til vinteren
Til det bidende mørke
Hvor de kan gemme sig
I husenes oplyste illusioner
Hvor de tror de kan flygte
Fra den død de frygter
Og aldrig prøver at forstå.

Trafik

En sort bil kører gennem byen
En kvinde standser et øjeblik
Brødets bevægelse mod munden
Og tænker pludselig på at hun skal dø

Det regner så ingen kan se
Hvad der er tårer og hvad der er sved
Kun blodet er ikke til at løbe fra
Men det er skjult af roser

Bag panoramaruderne udstilles døden
En hvid kiste dækket af en blomstrende eng
Så lydløst glider den forbi at lyden
Af barnets rangle der rammer fortovet høres

Den forsvinder så pludseligt som den kom
Men den kommer hele tiden igen
Med årstidernes uafvendelighed
Og ingen tør protestere, få vil forstå

Uventet dukker den op i den vinterkolde dag
Som en hvid hjort midt i den brune flok
Fra et baglokale høres engles tale
Nogen siger *Jeg elsker dig*.

Ingen kan tvinge mig

Ingen kan tvinge mig
Til at skrive dette digt
Ingen kan tvinge mig
Til at forlade dette land
Men hvorfor letter en måge
Fra klippeskæret foran aftensolen
Hver gang jeg tænker *Frihed?*
En kæmpe flok måger
En skrigende, ventende hob;
En for en letter de
I det sekund jeg tænker *Frihed*
Jeg venter og intet sker
Pludselig tænker jeg *Frihed*
Og en måge letter som fjernstyret
Med kurs mod kysten
Passerer lige over mit hoved
Vend om tænker jeg
Men det gør den ikke
Frihed tænker jeg
Og endnu en måge letter fra skæret
Igen og igen sker det
På mine tankers kommando
Mine tanker bestemmer
Indtil den sidste måge er lettet
Frihed tænker jeg
Og intet sker.

II

Min datter

Min datter

Min datter flyver mig i møde
Helt stille venter jeg
At hun skal fødes igen
For mit ydmyge blik

Jeg beder til at mit hjerte
Skal møde hende helt åbent
Ikke fordi hun er min datter
Men fordi jeg er hendes tillids spejl.

Den lille pige

Jeg prøver at sige
Hvad det er der binder os sammen

Det er de blå øjne
Som ser på os

Som de kun kan fordi
De er kommet gennem os

Den lille pige som hele tiden
Bliver så stor så stor

Vi er rejst gennem landskaber
For at hun kunne blive

Den hun er og
Den som forandrede os.

Uret i telefonen

Jeg taler i telefon
Med min ekskone
Lige et øjeblik
Siger hendes stemme
Et ur tikker
Et sted i den anden ende

Et ur tikker og tiden går
Jeg hører min datters sang
Et sted i den anden ende
Så tæt på mit hjerte
Så fjernt fra min berøring
Et ur tikker og tiden går

Adskillige fotoalbums passerer revy
Det smælder som maskingeværsalver
Hver gang et album, et livsafsnit lukker
Og dumper ned i sindets arkivskuffe
Så tæt på mit øre
Så fjernt fra dette liv

Tiden går, tiden går
Maden var ved at brænde på
Siger min ekskones stemme
Nå, bare det, svarer jeg
Mens rådvildhedens susen
Snegler sig ind i mit øre

Så fjernt fra min virkelighed
Hav det godt, vi tales ved
Siger jeg mens uret tikker
Et sted i den anden ende
Som en metronom i takt med
Mit blods urolige puls

Min datters sang
Klikker over i et velkendt signal
I flugten over endeløse valmuemarken
Gennem kloders skærende flammer
Og frosne floders stirrende øjne;
Et signal der betyder ophør.

Fuldmåne

Fuldmåne

Ansigt

Et liv

Åbnes

Og tændes

Kommer

I møde

Mit barns

Ansigt

En hilsen

Mens himlen

Er lys

Et kys

Før nat.

Fiskerne

Vi sejler
Min datter og jeg
På det oprørte hav
Bjergene er urtidens kroppe
Havet er uendeligt
Vi ser mod solen
Der aldrig går ned

Vi fisker
Min datter og jeg
På de ukendte bølger
Under os glider sølvkroppe forbi
Vi trækker og giver los
Trækker og giver los
Holder blink og krog i bevægelse

Vi håber
Min datter og jeg
På den store fangst
På modstanden i linen
Det første ryk i stangen
Når en fisk bider på
Forrådt af den dræbende metalfisk

Vi vinder
Min datter og jeg
Får hver vort livs første fisk
Vore øjne funkler, vi skærer fiskene op
Sidder med hver vores
Lille bankende fiskehjerte
I vores blodige hænder.

Flaskepost

Vi kaster flaskeposten ud
I det hvide skum på det sorte hav
En syvårs piges hilsen til verden

Min snart store datter løftet op
I mine arme på skibets agterstav
Så skræmmende nær livets afgrund

Hun holder fast i mig med solbrune arme
Kjolen flagrer i den kølige blæst
Ængstelige øjne og et forventningsfuldt smil

Nu flyver flasken ud over skummet
Den sejler på bølgerne og forsvinder
Bag os i mørket mod havfolkets rige

Tror du de husker at skrive til mig?
Spørger hun med håb i den lille stemme
Engang kommer der måske et svar, siger jeg

Vore stemmer overdøves af den buldrende nat
Snart sover vi trygt i køjerne under dækket
Som brevet der er rullet sammen i flasken

Der er gået et år nu og ingen har svaret
Måske har flasken fundet en sprække i klipperne
Hvor den venter på en finder fra en anden tid

Måske er den stadig på rejse i havene
Den lille plasticflaske med en tegning af et skib
En hilsen fra en pige der bliver ældre

Sekund for sekund er signalet på vej
Gennem tiden i ro eller stadig bevægelse
Indtil det mødes af en der ventede

Jeg håber på svar mens vi er her sammen
Et svar som viser at det nytter at spørge
Jeg vil se min datters øjne når svaret kommer.

Far, er dette en drøm

Far, er dette en drøm
Eller virkelighed
Klem min hånd

Sig mig, Far
Drømte du mig
Før jeg blev født

Ville du også have mig
Far, hvis du vidste
Jeg ikke var mig

Ved du, Far
Hvor heldig du er
At du lige fik mig

Far, er dette en drøm
Eller virkelighed
Klem min hånd.

Englebarn

Du tænder et lys
Mit barn
I denne kirke
Så sød og lille
Som var den bygget
Til dig

For alle ikonernes øjne
Kaster vi penge i kirkebøssen
Og jeg fanger et billede af dig
Mit barn, i din lyseblå kjole
Mens du tænder et lys
Og dine engleøjne skinner.

Gennem alle ørkner

Jeg skal rejse
Gennem alle ørkner
Efter sand til
Dig min datter

Jeg skal bestige
Bjergerne gennem sne
Og forrevne klipper
I febertynd luft

Jeg skal svømme
Over et hav
Så stort som
Hele min kærlighed

Jeg skal rydde
Og bane vejen
Så vi sammen
Kan genopdage verden.

Jeg ser dig

En eller anden gang
Er den sidste gang
Jeg ser dig

Den tanke er utålelig især nu
Hvor du forsvinder om bag et hus
For at lege med andre sorgløse børn

En eller anden gang
Er den sidste gang
Jeg ser dig, solen, himlen

Er du så et barn eller voksen?
Er jeg stadig ung eller gammel?
Og vil jeg vide når det sker?

Eller måske er ingen gang
Helt den sidste
Måske er der altid et gensyn

Måske er enhver død
Enhver fødsel
Et gensyn

Jeg ser dig
Solen, himlen
Igen.

III

Mellem til og fra

Mellem til og fra

Jeg elsker ventetiden
For i den åbner rummet sig
Urenes system giver efter
For kroppens søgende puls

I ventetiden er jeg overladt
Til mig selv og universets orden
Jeg venter i et tog på at nå frem
Beriget af vakuumet mellem to punkter

Jeg kan tage mig selv i at ønske
At jeg aldrig helt når frem
At flyet vil blive i solen over skyerne
Indtil jeg helt udfylder rummet

Mellem til og fra
Mellem dig og intet
Mellem armene der åbner sig
Og barnet der lysende løber mig i møde.

Tilgivelsens vinger

Sådan begynder mit liv på ny
Som en sommerfugl
Der forlader sin nål
Og flyver mod lyset
Mens tunnelen af tomhed
Heles i dens krop
Og menneskene ser den
Som det selvfølgelige tegn
På sommer og evighed

Sådan begynder min rejse
Som den altid er begyndt
Med en flaksende søgen
Mod de steder jeg så
I en drøm om livet før
Maskinernes jagen gennem landskaber
Hvor kærligheden blomstrede
Som en hel mark af valmuer
Så skrøbelige, så stærke som børn.

Drømmen

Så lille var drømmen:

En ært, et knappenålshoved

En død mikrobe på vej

Mod forrådnelsens usynlighed

Så stor er drømmen:

En blå ballon, en sæbeboble

Så stor at jeg omslutes af den

Og ikke frygter at den brister.

Hvor intet er

Jeg skriver mig ind
Til det sted hvor
Der intet er

Kun der
Kan alt
Samles

Kun der
Kan alt
Fylde

Kun der
Er der plads
Til alt.

Når de andre sejler ud

Så sidder jeg
Endnu en gang
Ved havet
Og ser skibene
Gennemsejle mit sind

Når de bare er der
Er jeg rolig
Og jeg har ikke
Ondt af mig selv
Når de andre sejler ud

Men af de andre
Når de vender hjem
Uden at have været
Nogen steder, uden
At have flyttet sig.

Take-off

Under mig er stjernerne
Over mig den sorte nat
Jeg stiger og stjernehavet vokser

På sølvvinger bæres jeg
Mod søvnen og drømmene
Mod fjerne kys og møder

Mod erindringens opvågnen
Fjernere end jeg kan bære
Nærmere end jeg aner.

En vej

Jeg slår ind på en omvej
Men havner på en genvej

At give op
Kan være at få

Jeg står ved den adskillende strøm
Længes efter rejsen videre

Jeg ser et træ blive fældet
Og har fået en bro.

Smilet

Smilets afstand
Er den korteste

Det rækker over
Stjernernes sortnende lysår

Det rummer fuldmånens
Uendelige muligheder

Det åbner hjertet
Og vækker drømmen

Det forvandler livet
Og giver fri.

Ørkentid

Sandet bevæger sig
Flytter sig
Fra et sted til et andet
Hver gang jeg beslutter
At tiden skal gå

Når jeg glemmer tiden
Ligger sandet stille
Og vi lever
Mens sandet venter på
At jeg skal gå.

Fem gange fem

Nogen gange
Bliver digtet
Ikke helt
Som jeg
Havde tænkt

Selv indenfor rammen
Skifter det retning
Jeg hvirvles med
I den strøm
Der er digtet

Det folder sig ud
Med kød og blod
Det kræver og kræver
Det giver og tager
Og holder mig fast

Det fører mig
Gennem lande og egne
Jeg aldrig har set
Gennem øjnes sluser
Til sjæles mørke og lys

Det rasler med gamle skeletter
Føder nye landskaber ingen kender
Men alle bærer i hjertet
Fem gange fem og færdig
Siger digtet og giver fri.

Al den kærlighed digtet møder

Der står mere her end du ser
Sådan er digtets anatomi
Det viser sig som ord
Og kryber ind i din sjæl
Som splinter af en større virkelighed
De tænder billederne i dig
Alt det du så falde fra hinanden
Samler sig og heler dig
Dine drømme bærer dig gennem
Søvnens snedækkede verdener
Løfter dig over endeløse ørkener
Til du lander i dig selv;
Du selv et landskab, selv et kys
Selv al den kærlighed du møder.

IV

Tidens mening

Tidens mening

Hver tid
Har sit rum

Hvert rum
Har sin tid

Med rummet
Samles al tid

I tiden
Samles alle rum

De rum
Går jeg igennem

Jeg er
Tidens mening.

Rumtom

Jeg træder ind i et rum
Der er ingen tid
Intet er i rummet
Ikke engang mig selv
Rummet ænser mig ikke

Døre lukker sig bag mig
Jeg er intet
Intet rum kan være mere tomt
End dette rums
Altopslugende tomhed

Alligevel begynder jeg at fylde
I stedet for at være intet
Bliver jeg rummet
Noget der kan fyldes
Et bæger der afventer vinhøsten

Jeg hører stemmer, ser billeder
Alt det jeg forlod, som forlod mig
Gav mig dette rum at udfylde
Denne vej gennem angsten for ensomhed
Modet til at give og miste

Min krop er dette rum
Jeg åbner dørene, lukker ind
Udsigten, dufte, lyde, mennesker
Med dem vandrer glæden ind
Og giver mit nye hus liv.

Når du ser stenen

Når du ser stenen
Som en del af dig selv
Da er den ikke længere
Bare en sten, men dig

Du er i stenen
Og fordi du er i den
Rummer den alt

Fordi du er stenen
Rummer du alt
Og sådan er det
Med alt.

Styrtets mulighed

Jeg er kommet til et sted
Hvor en vej ender
Og intet nyt begynder

Kun klippens lodrette fald
Og styrtets mulighed
Åbner sig for mig

Jeg kaster mig ud
Falder og falder
Jeg falder i søvn

Drømmer jeg flyver
Drømmer dette er virkeligt
Drømmer jeg aldrig vågner

For virkeligheden er forandret
Jeg er vågnet til en drøm
Og alt er en åbning.

Alt er en åbning

Der findes et sted
Hvor alt er en åbning
Hvor mørkets hinde krakelerer
Og lyset trænger ind i alt

Hvor muslingens tillukkethed
Er en åbning mod den selv
Fordi der er mere i den
End i alt udenfor

Der findes et sted
Hvor stenen er åben indadtil
Og set fra dens indre er gennemsigtig
Fordi den rummer alt.

Tomhedens strand

I mine tanker er der tomhed
Der er kun en strand, et hav
En tynd streg der skiller det fra himlen
Men på papiret er der et mylder af ord
Der vil sig selv og lader mig tilbage
Båret af deres væren danser de
Som hånlige individer over siden
Glemmer at der intet er i mig
Ikke lyden af biler på strandvejen
Ikke de tre vipstjerter langs bolværket
Ikke nærværet af det store tavse hus
Helt og aldeles glemmer de at jeg er til
Og lader mig i fred, være ingen
Den ingen der sidder her i tomhed
Den altovervældende altomsluttende tomhed
Kun de hvide klinter er der med sikkerhed
Kun husene, bådene, bølgeslagene er der
Ellers intet til at aflede tankerne
Fra disse ord og denne tomheds fylde.

Venter på svar

Jeg har trukket elefanter på fiskesnøre
Købt mig fattig i frimærker
Ved ikke hvad jeg skal stille op
Med den pokkers tunge guirlande
Og venter på svar
Venter på svar.

Endnu et digt om tomhed

Jeg skriver et digt om tomheden
Men digtet nægter
At være intet
Det er som et bjerg
Der folder sig ud
Og omfatter alt
Jeg ser at tomheden
Er det eneste sted
Hvor alt er lige
Hvor glæden tør møde sorgen
Hvor ordene tør stråle
Hvor jeg får endnu en mulighed
For at slippe ud i livet
Med kærligheden i behold.

V

Det smukkeste billede

Det smukkeste billede

Det smukkeste billede
Jeg nogensinde har set
Er det hvor vi er sammen

Overalt foregår det
Overalt hænger det billede
Som endnu aldrig er forevigtet

Sceneriet er en skov
En park, en café, en bil
En ubestemmelig time

Et sted mellem to virkeligheder
Som kappes om at være rigtigst
Om at blive den eneste.

Den smukkeste salme

Drømmer en drøm
Skriver et digt
Om hvordan den
Klareste stemme den
Smukkeste salme lød

Bjergenes indre skreg
Ord om tomhed
Til flodernes løb
Til fuglenes flugt
Til stjernernes øjne

Jeg så dig
Og glemte mig
Tiden blev sprængt
Du stod i
Solen og lyste.

Se ind i mig

Se ind i mig
Når vi elsker
Se ind i mig
Når du tror
Vi skal skilles
Se ind i mig
Hvor endeløse vidder
Er så voldsomt tomme

Se ind i mig
Og lad dit syn fylde mig
Da skal tiden blive andet
End tikkende rastløshed
Da skal din hånd
Finde ro i min
Når vi to endelig står
På samme side af havet.

En mulighed

Tomheden
Brændes bort
Af sollyset

Det er sommer
Og kærligheden er
På den mest umulige måde

En mulighed.

Hænder i en kirke

At dette ikke kun kan forekomme
I en kirke
Det ved selv Gud

Men lyden af stille gråd
Der trænger ud
Gennem glasmosaikken

Og farves af vinduernes spidsbuer
De bitre blyndfatninger
Og støvet i vindueskarmen

Kan kun forekomme
Lige her, på lige denne måde
Hvor dine øjne

Indeholder alt sollyset
Udenfor, hvor dine tårer
Indeholder al glæden

Der kommer
Efter vi har rejst os
Efter vi har tilladt dette rum

At være helt tomt
For sjæle, uden vores hænder
Der blidt holder hinanden.

Søgende hjerte

Det skal ikke være nogen hemmelighed
At jeg ofte søger dig
Aflæser ansigternes flimren
På et nattesitrende diskotek
Bag en busrudes hastige reflekser
Eller med stilhedens indramning
I en fjern og tyndtbefolket bjergegn

Men jeg ved du findes
Og ofte tvivler jeg på
At det nu er sandt at jeg gør det
For engang forlod du mig
Og engang fandt jeg dig
Igen og igen gik jeg
I mere end en forstand fra dig

Men hver gang
Hver eneste ene
Var du en anden.

Du er den have

Du er den have
Vi sammen gik ind i
Den drøm vi begge så
Så virkeligt spire og gro
Så tåbeligt af mig
At låse den ind i mit hjerte
Så selvmorderisk
At smide kroppens nøgle bort
I blodets oprørte strømme

Du er den have
Jeg skal forlade som en anden
Som en der vil glemme dig
Og aldrig kan få dig ud
Af blodets evigt erindrende floder
Du er den lære om mig
Jeg af bekvemmelighedsgrunde
Gerne ville have undgået
Og aldrig i livet kunne undvære.

Som støv på en frakke

Jeg børster dig af mig
Som støv på en frakke
For du var som en rimtåge
I mit liv, et slør
Der lagde sig over min verden
Du skød mine drømme ned
Med dine øjnes stråler
Umættelig søgte du næring
Ved min sjæls inderste kamre
Og efterlod de skaller
Der var tilbage af mig

Jeg elsker dig stadig
For den kerne der er dig
Men aldrig mere
Skal du forvilde dig ind
I min åbne sjæls gange
Aldrig mere skal du suge mit lys
Med din forbrugende kærlighed
For du fortjener ikke at strande
Som et sort hul i universet
Og jeg ikke at drive rundt
Som et skib uden sejl på havet.

Jeg prøver at skrive

Jeg prøver
At skrive
Et brev
Til dig

Men alt hvad der
Kommer på papiret
Er grene hvis blade
Er visnet bort

Alt hvad jeg ser
Er dine øjne
Og den nøgne skov
Der endeløst omslutter mig.

Fem år af mit liv

Okay, jeg gav fem år af mit liv
For at dette digt kunne blive
Netop dette digt

Hver dag slugte jeg
Som en bitter frugt
Fordi der ikke var andet at indtage

Hver dag var der valget
Mellem død og elendighed
Mens du udviskedes

Som et omvendt polaroidfoto
Forsvandt den svulmende drøm
Om alt der var os

Nu er jeg mig
Dette digt er sig selv
Og vi har begge tilgivet dig.

VI

De sidste elskende

De sidste elskende

Jeg svæver over sengen
Og ser os elske

Alt er gennemsigtigt

Dine bevægelser er
Som en uendelig fødsel

Var vi de sidste elskende?

Det er længe siden
Vi elskede for sidste gang

Alt er ophørt

Det er stadig sådan
Billedet flimrer frem.

Det sidste menneske

Snart har hundene overtaget stranden
Jeg er det sidste menneske her
Hvor jeg kom for at finde mig selv

Et skib forsvinder nordpå i disen
Aftenlandet forskyder sig i gråt
Med urskovssilhouetter mod havet

Her blandt højtideligt spankulerende måger
Prøver jeg at flygte fra dit fravær
Og finder et indre modstridende nærvær

Hvorfor fandt jeg den bløde
Strømmende lydløse ømhed for dig
Her hvor jeg prøvede at indkredse mig.

Louisiana blues

Helt stille er havet
En vindpose hænger slapt
Slumrende på sin flagstang
Og sejlskibe venter i disen
På at vinden skal tage fat

Helt stille er havet
Kun fuglenes stolte sang høres
Fra tilkæmpede trætoppe
Blandet med lyden af en kutter
På vej ind til det trygge fiskerleje

Fraværet af din stemme
Dit smil, dine legende øjne
Din dejlige krops forplantninger
Er det nærmeste jeg kommer
Et overvældende uvejr i dag.

Flyvebåd

Havet er asfalt
Himlen er vat
Kun gennem
Smalle sprækker
Skimtes den farve
Jeg mærker
Midt i alt det stof
Jeg er

En dag kommer lyset
Igennem dér
Havet smelter
Og himlen
Får liv igen:
Under de lysende skyer
Bag byens silhouet
Er du

Et sted derinde
Under den løgnagtige himmel
Strander den umulige drøm
Om dig

Dér sejler jeg ind
Til mågernes velkomst:
En påbegyndt bro af tanker
Bygget på drømmens usikre grund.

Væk

Jeg går gennem rum
Hvor alt er spejle

Kigger mig omkring
Men ser intet

Går ind i et spejl
Og ser dig

Jeg har spejlet
Mig selv

Væk.

Til jeg tør slippe sorgen

Jeg beder dig holde min hånd
Til jeg tør slippe sorgen

For selv på dette tag højt hævet over verden
Er udsynet tåget og formørket

Kun mågerne berører min sjæls synkende skib
Med deres hånlige skrig og stirrende øjne.

Blomstrende kastanjer

I dag vil jeg skrive
Om de blomstrende kastanjer
Ikke om deres alt for tidlige fald

I dag vil jeg skrive
Om dit nærvær, ikke om fraværet
Som har skåret min sjæl

I dag vil jeg skrive
Om i dag, ikke om i går
Som var så præget af venten

I dag vil jeg skrive
Om vores kærlighed
Ikke om det der kom efter

I dag vil jeg skrive
Om det grønne løv
Ikke om død og nøgne træer

I dag vil jeg skrive
Om de blomstrende vidder
Ikke om indesluttet mørke

I dag vil jeg ikke skrive
Men være i sommeren
Mens min drøm vækkes af din.

VII

Lykkens have

Lykkens have

Alle disse mennesker er i mig
Og flere end dem;
Alle disse ænder, gæs og duer
Hvert træ, hvert blad i denne have
Rummer jeg, mens varmen omfavner mig

Musikken i vandet
Kærligheden i luften
Trygheden i græsset
Forventningen i børnene
Billederne i alles øjne

Det ser jeg, det er jeg;
Noget så fantastisk simpelt
Som et levende krystal
Hvor al smilets energi mødes
Hvori et elskende hjerte banker

Her er tankens ro hos tusinder
Blevet et med fuglenes sange
For dette er det romantiske bevis
Grunden til at søge synliggjort
Meningen med vanskelighederne

Nu er jeg her som et svaneskib
Der ledes ad de bugtende kanaler
Forbi kinesiske mysteriers huse;
Deres drager, kæmpeskræpper og påfugle
Og snart kommer jeg for at blive

I denne haves lykkelige valg
Ved det klukkende, strømmende vand
Det rislende, dæmpende grønne
Det ventende hav af muligheder over os
Skønheden i menneskers modtagelighed

I denne have træder jeg ind
Og hele verdens styrke samler sig;
Gå med mig herind og find dig selv
Forlad den når himlen blir rosa
Vi ses igen når fuglene kalder!

Jeg ser bjerget

Jeg ser bjerget åbne sig
Et orkester begynder at spille
I en gylden sal

Jeg ser himlen åbne sig
Som en port
Til det uendelige

Jeg mærker kroppen åbne sig
Som en indgang
Til dig.

Lykkelig dag

Jeg skriver dig en linje
Skriver dig et ord
Kun du forstår
Kun til for dig
Kun til i dette lys
Af morgen og forventning

En edderkop krydser
Mit usikre spor
Gennem en ny dags åbning
Af solskin og lyde
Midt i alt det grønne
Op mod alt det blå.

Jeg trækker vejret

Jeg trækker vejret som et barn
Solen går ned bag de store træer
Hvor længe siden er det
Jeg sidst har trukket vejret som et barn
Og set solen gå ned bag de store træer

Det lyder som om det kan ske hver dag
Men måske sker det aldrig mere
Og den vished
Gør disse sekunder så stærke
Det at det sker i mig.

Blodets musik

Jeg så solen gå ned
Bag de afrundede bjerge

Jeg vil ikke gentage mig selv
Og tusindvis af digtere
Og undlader derfor at kalde den
En lysende appelsin

Men den var som et hjerte
Hvis rytmiske stilhed
Så overrumplende selvfølgeligt
Kaldte på min søgende puls

Og over de grønne skrån timer
Hørtes blodets sagte musik.

Hver dag

Hver dag ser jeg hendes ansigt
Så fint og ophøjet som morgendisens
Over palmeskoven den gyldne morgen
Hvor kasbahen lyste i solen
Røgen fra de tusinde ildsteder steg mod himlen
Og børnenes øjne var stjerners gnistren

Billedet sagde *tag mig, tag mig*
Mens jeg kørte bort mod bjergene
Gennem flokke af vilde hunde og forrevne nætter
Men jeg vendte tilbage en dag
Pludseligt som hendes evige smil
Og så at hele verden havde ventet på mig.

Et blad

Et blad

Flyder på vandet

Følger vinden

Hører stemmerne

På stranden

Ser ansigterne

Pigernes smil

Den tomme himmel

Det ensomme blå

Mit blad

Flyder stille

I træerne visler de

Min krop

Er faldet

Nogen venter mig

Enhver bevægelse

Standser mig

Slører mit syn

Min længsel
 Bryder stilheden
 Søger mod bredden
Mod grund
 Vil slå rødder
 I den nærende jord
Så svær er øvelsen
 I stilhed
 At møde
Det uundgåelige...

Julivejr i september

Det er julivejr i september
Små blade falder fra træerne
Som tegn på at ny muld skal dannes
At vinteren skal have rum
Til at vise os længslen efter forår
Så vi kan finde trygheden
I årstidernes evige tilbagevenden
Så vi kan se døden som livgiver
Så vi kan se kulden og ødemarken
Som grobund for den næste sommers liv

Her mærker jeg årstidsmenneskets vemod
Men endnu stærkere taknemmeligheden;
Aldrig har sommeren omfavnet mig sådan
Aldrig før har jeg tålt tanken om efterår
Som nu hvor bladene falder sagte gennem lyset
Og hvisker *rolig, rolig, dette er intet tab!*
Jeg ser op mod den blå, blå himmel
Der blegner mens solen svæver ned bag træerne
Og bladene fortsat falder mens jeg rejser mig og
Søger trøst ved tanken om endnu en sommerdag

I morgen...

Biosfære

På et blå tæppe
Med gule blomster;
Kan vaskes ved 40 grader
Indrammes jeg af parkens sceneri
Røde myrer der udforsker min kaffekop
Fluer i alle størrelser og former
Lyden af børn og svaner
Der vedholdende jagter gæssene
Og af sirenerne der minder mig om
Byens nærhed, om livet udenfor
Om en fjern smerte
Kæresteparrene der slynger sig
Ind i hinanden som planter
Og fuldender billedet af stedets mening
Alt er grønt og blå og lysende
En drøm der er blevet til
En verden i verden.

Digtindeks 1981-1995

**Indeks til Jens Fink-Jensens første fem digtsamlinger.
Sidetallene refererer til originaludgavernes paginerings:**

Verden i et øje (1981) **V**
Sorgrejser (1982) **S**
Dans under galgen (1983) **D**
Nær afstanden (1988) **N**
Forvandlingshavet (1995) **F**

Indeks A-Å

Af de samme drømme *N18*
Af os to *D60*
Afrejse *N23*
Afløring *F54*
Afstande *V40*
Aften 1982 *S63*
Aftryk *S82*
Alt det jeg forgæves *V28*
Alt må slutte *D22*
Altid så bange *V25*
Andre dage *D101*
Angstens have *F21*
Apollon Musagetes *D13*
Aprils narre *S14*
At leve *D16*
At vi er fugle *V39*
Besværgelse i et panisk sekund
S29
Bevægelserne i rummet *V42*
Biler gennem blå ilt *V14*
Billeder af os *V37*
Billedet *D18*
Blir tit borte *V30*
Bløde puders hvide død *V36*
Bomber skræmmer *V16*
Brænd mine breve *F96*
Budskab *S26*
Byen hvid *V47*
Børn leger med ilden *D66*
Carl Niensens roser *F92*
Cirkus Apollo Adios *F88*
Cirkus Apollo *F31*
Da jeg blev født *D99*
Da jeg var tavs *V27*
Dage blomstrer *D44*
Dage i marts *S12*
Dage passerer *V18*
Danser i en grå by *V34*
De brugte lydene *D26*
De dødes huse 1-2 *N24*
De forudseende *N44*
De går *D84*
De kærlighedsløse *N45*
De lyse nætter *N38*
De mål jeg selv stiller op *V32*
De tusind rum *N43*
De var forbundne *D25*
Dementi af stilheden *F46*
Den dag mandeltræerne *F53*
Den der hvisker *V56*
Den hud du kært tegnede *F66*
Den nationale karakter *N79*
Den vågnende by *N39*
Denne vaklen *V63*
Der er dage *D37*
Der er du *F58*

Der er en lille pige *V60*
Der er en verden *V57*
Der er en vind *V31*
Der er ingen sommer *V49*
Der er intet nyt *D14*
Der var lys *D63*
Det allermost unødvendige *F93*
Det blanke øje *V43*
Det blå land *N56*
Det brændende hus *F78*
Det er tanker *D129*
Det første syn *F91*
Det jeg ser *V29*
Det jeg ved *D23*
Det kan være *D38*
Det kan være *N16*
Det kræver stilhed *V52*
Det liggende træ *F52*
Det lysende citrontræ *N77*
Det sner *V17*
Dette er et af de billeder *V62*
Dialog i en have *S81*
Disco *D106*
Disse dyr *D79*
Dit ansigt *V29*
Dit navn *N65*
Dommere *D89*
Dragedalen *F74*
Drengen og havet *S56*
Drømmenes hav *F36*
Du hører skriget *D12*
Du skal vakle *D111*
Du vidunderlige kvinde *D74*
Dukkemenneske *N14*
Dybt i min sjæl *D58*
Dybt i sproget *D19*
Dyrene *D28*
Døden er *F52*
Efter eksplosionen *S71*
Efter fødslen *D70*
Egyptiske guder *F13*
Elegi *N66*
En af de dage *S24*
En almindelig dag *S11*
En bombe *V13*
En der lignede dig *F101*
En fange *N35*
En hel dråbe *V32*
En løve *D68*
En mand *D67*
En skikkelse *S60*
En skygge *F65*
En søgende *D10*
En tordenflue *V12*
En utrolig morgen *S37*
En virkelig grænse *S64*
Ensomme rums lyserøde vægge
V14
Et flys lanse af is *F102*
Et himmelskib *D35*
Et postmoderne digt *N28*
Et skridt *D110*
Et sted i fortiden *D24*
Et sted i tiden *D32*
Et vindue *D123*
Fange fugle *V8*
Fest for en helgen *N73*
Fisk & Havfrue *S67*
Fisker i oceaner *V20*
Fiskeren *F34*

Flodens tid *F44*
 Florentinsk billede *S78*
 Flugten *N53*
 For at blive *V24*
 For hver sylespids *V31*
 For os *D50*
 Foran et billede *N33*
 Foran kirkegården *N26*
 Forløb *S57*
 Fortrop *S69*
 Forårstegn *S47*
 Fra tidernes morgen *S55*
 Fragment *F50*
 Fuglene er her *V12*
 Fugtige køn *V13*
 Fylde dage *V10*
 Fælde skove *V9*
 Fælder *V16*
 Følge linjer *V10*
 Gadernes processioner *V48*
 Gemmer mig *V28*
 Gemmer mig *V34*
 Genfødt *F39*
 Gennem denne gade *N21*
 Gennem sprækken *V66*
 Gennemlever mig selv *V33*
 Gennemrejse *S19*
 Giv mig din drøm *D88*
 Griber efter en klippe *V36*
 Guldet smiler *V40*
 Guldet stiger *V35*
 Gøre alt *V10*
 Heden brænder *S59*
 Helbredelse *F17*
 Hele mit liv *N57*
 Hellig dag *S80*
 Her er vi *D81*
 Her lyset *V70*
 Hertil morgen *D103*
 Historiens mænd *S58*
 Historier om glemsel *F37*
 Hotel Europa *F86*
 Hukommelser tabt på marker *V13*
 Hule kolde slag *V12*
 Huses øjne *V14*
 Huske berøringer *V8*
 Husker du kærligheden *N67*
 Hvad var det *S43*
 Hvem kan ikke forstå *D47*
 Hvem tør synke *V36*
 Hvid kalk på himlen *V21*
 Hvidt støv *F45*
 Hvilken storslået tanke *D80*
 Hvis en sten kunne trygle *V17*
 Hvor var du *F100*
 Hænder i vand *V17*
 Højagtede dommer *D56*
 Hør mørket *D69*
 I alle disse billeder *F25*
 I begyndelsen *D34*
 I dag kom sommeren *N13*
 I denne lysende tid *D42*
 I en flygtig nat *N63*
 I et bjerg *S53*
 I mennesket *D41*
 I midten står en officer *V61*
 I min borg *F70*
 I mørkets blødende hjerner *D64*
 Ingen døre *V68*
 Ingen havde fortalt *D77*

Isbrud *D21*
 Isdans *D114*
 Isfugl *D72*
 Isleg *D73*
 Isverden *D71*
 Jeg bærer fjer *V36*
 Jeg er en del af lysets brydning-
 er *V54*
 Jeg er her kun *V69*
 Jeg er omgivet af drømme *D90*
 Jeg fangede dig *D62*
 Jeg fik friheden *D115*
 Jeg finder mine veje *V33*
 Jeg forstår ikke tiden *V71*
 Jeg får aldrig besøg *D100*
 Jeg gav dig en ring *F68*
 Jeg går gennem byen *D43*
 Jeg har en bog *D91*
 Jeg har en bog II *D95*
 Jeg har en udsigt *D97*
 Jeg husker *D49*
 Jeg kan lede *D96*
 Jeg kan vågne *D45*
 Jeg kærtegner vinden *F64*
 Jeg lukker vinduerne *S34*
 Jeg lytter *V46*
 Jeg læser i avis er *V35*
 Jeg prøver *V27*
 Jeg prøver *V28*
 Jeg samler føde *V34*
 Jeg tæller hvert korn *V30*
 Jeg tænder et lys *D59*
 Jeg tænker *V27*
 Jeg tåler ikke disse rum *F104*
 Jeg var tavs *V34*
 Jeg vil ikke bede dig *V55*
 Jeg ville dræbe *D61*
 Kafkas grav *F19*
 Kald kun eet træ *D128*
 Kigger ud *V24*
 Kinderne er *V40*
 Kinesisk morgen *F76*
 Knossos *F60*
 Kvinden *D27*
 Kærlighed in absentia *F62*
 Lad os glæde os *N17*
 Lad os lægge alt sammen *V43*
 Lad os sammen græde *D116*
 Landet *S76*
 Lige et øjeblik *S25*
 Liv og død fra oven *N22*
 Livet *D20*
 Livet dunker *V67*
 Lollandsk manøvre *F83*
 Lydbølger i regn *V14*
 Lyden af glas *D57*
 Lyden af stilhed *F47*
 Lyden af vinger *F33*
 Lys gennem prizmer *V19*
 Lys skjult i skove *V19*
 Lyset *D46*
 Læder binder træ *V32*
 Længslens stormflod *F99*
 Lænke hænder *V9*
 Læse breve *V9*
 Løgnerne *D40*
 Løgnsmykker *S40*
 Manden med den hvide hat *N74*
 Med lykken om halsen... *D55*
 Med øjnene *D92*

Melancholia *F24*
 Melankoliens anatomi *F11*
 Men der er også lys *D98*
 Men tavsheden *V40*
 Menneskenes spor *S83*
 Mens alle så det *V35*
 Mens vinen siler *V42*
 Mest af alt er vi *V50*
 Midt i en march *V18*
 Midt på Peterspladsen *S17*
 Min bog *D94*
 Min celle *D102*
 Min sorg *D87*
 Min tavshed *V33*
 Mit land *F43*
 Mit tøj *V35*
 Mod muren *S46*
 Mågeskrig *F61*
 Måske er det blæsten *F57*
 Måske er vi *V38*
 Nat og mørke *V18*
 Nathimmel *D53*
 Natskygge *S23*
 Nattergalens sang *F49*
 Noget synger *V26*
 Nogle dage søger jeg *V32*
 Nogle tror *V25*
 Nu begynder vi *D39*
 Nu da vi taler *V41*
 Nu har vi fuglene *V39*
 Nu hænger månens tågesegl *D124*
 Nye territorier *F42*
 Nærmer os igen *V41*
 Nærmeste fremmede *F82*
 Når jeg sover *V27*
 Når jeg vil græde *V29*
 Når mørket er dybt *D48*
 Når regnen hører op *V38*
 Når *S49*
 Når vi bevæger os på kanten af sorgen *D65*
 Når vi bevæger os, holder vi afstanden... *D9*
 Og her *D51*
 Og øjet er der *V43*
 Omgivelser *V25*
 Opvågningen *S75*
 Ord om vand *F69*
 Over det døende land *F16*
 Pestens ofre *N34*
 Pines af billederne *V38*
 Planeterne *V30*
 Plastic i håret *V15*
 Pludselig *N15*
 Prismer gennem lys *V19*
 Prøver at komme fri *V24*
 Prøver at være vågen *V26*
 På byens pladser *S18*
 På en grå dag *D33*
 På en ø *N55*
 På et tidligt tidspunkt *D86*
 På toppen af bjerget *F55*
 På årets længste dag *D109*
 Påtage sig opgaver i mørket *V10*
 Rammerne sprænges *V12*
 Rejsebrev *S35*
 Ringe undersøgt *D75*
 Ritus *N54*
 Rotationer om månen *V16*
 Ræk mig en hånd *N69*

Række ud *V8*
Råd *S68*
Sammenfald *S44*
Sandets bog *F41*
Scanning *F18*
Se mig, måne *F103*
Sekund *N64*
Selv om du er død *S38*
Sind efter sind *V18*
Skibe sejler *V31*
Skjule spejlbilleder *V8*
Skyers kulstøv *V13*
Slukke ild *V9*
Sneen falder *F98*
Som du var engang *N75*
Som en gud *N49*
Som et guldaldermaleri *N36*
Som sten *V38*
Sommerfugledalen *F59*
Sommerrejse *F26*
Sorgrejse *S66*
Spejlet *F67*
Spør i byen *S33*
Stadig i tårnet *V53*
Stenene i mig *V30*
Stenrøverne *N68*
Stikord fra mund til øre *V17*
Stille og glatte lyde af fisk *V19*
Stjernebillederne *V26*
Stjerner og lys *V21*
Stjernernes spor *V20*
Store tunge fugle *D54*
Styrter ud af mørket *V33*
Syd for mit hjerte *N59*
Syn *N48*

Søde smil mellem isbjerge *V15*
Så længe drømmen om dig lever
D17
Så snart billederne er taget *V51*
Tale i sandet *S48*
Tale om muser *F14*
Tankestyrt *S27*
Tavse i tiden *V15*
Teplukkerne *N78*
Tiden *D30*
Tiden som sand *V21*
Tiden stod stille *D78*
Til tider *V24*
Tilliden til delfiner *F32*
Tilsølede *D85*
Tit er det vinter *V29*
Tit vågner jeg *S39*
To hænder der mødes *V20*
Topograffiti *N27*
Træd på en snegl *V21*
Tyrannens hus *F80*
Uddrevet *D82*
Uden Fornødent Overblik *N37*
Udenfor biografen *N46*
Udsigt (Disse øjne har set...) *N58*
Udsigt (Stakke af bøger...) *S45*
Udsigt til et hastigt år 1-12 *N9*
Udsigt til regn *F72*
Under klipperne *N76*
Vandring i april *S15*
Varmes i pelse *V15*
Ved ikke hvor jeg skal søge *V31*
Ved Laetoli *D15*
Veje fører bort fra dagene *V16*
Venten *F48*

Venter venter... V28	Vi skriger navne ud V37
Vi bevæger os kun V64	Vi taler om V41
Vi er de sorteste levn D112	Vi var aber D76
Vi er drømme V72	Vintervagt N47
Vi er sten V37	Vor fremtids djævel F94
Vi gemmer os for vandet V43	Vækker dig V26
Vi griber D108	Vækkes V25
Vi kalder på hinanden V37	Vågn op D125
Vi lukker hiandens munde V39	Æresord S28
Vi låser os inde V42	Øjeblikket F27
Vi mødes i lysningerne V42	Øjne D93
Vi mødtes D104	Øjne: sagte øjne V20
Vi opruster V41	Åh gør os fri D126
Vi siger det samme V39	

Bemærkninger

Digtene i *Dans under galgen* har ikke titler. I stedet er her angivet hele, eller første del af, første linje i hvert digt, som det er tilfældet i originaludgavens indholdsfortegnelse. Digtene i *Verden i et øje* består af nummererede digte uden titel, og er i dette indeks ligeledes angivet med første linje i hvert digt.

